

Rīka vienkāršotas klientu izpētes izvērtēšanai apraksts

1. Par Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīku

1.1. Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīks ir paredzēts gadījumam, kad klienta identifikācija nav nepieciešama, kad ir atļauta vienkāršotās izpētes veikšana, kā arī kad nav atļauta vienkāršotās izpētes veikšana, noteikšanai gadījumu darījumu vai darījumu attiecību uzsākšanas brīdī. Ir paredzēts, ka vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīku izmantos Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma (turpmāk – NILLTFNL) subjekti.

1.2. Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīka izveidošanai, galvenokārt, par pamatu ir izmantots NILLTFNL, kā arī Padziļinātās izpētes noteikumi un Neparasta darījuma pazīmju saraksts.

2. Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīka izmantošanas process

2.1. Lai nodrošinātu pietiekamu atbilstību NILLTFNL noteiktajām prasībām, vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīks ir pielāgots katrai no nacionāla riska novērtējumā minētam subjektu grupām – bankām, ieguldījumu brokeru sabiedrībām, apdrošinātājiem, citām finanšu iestādēm, kā arī nefinanšu biznesiem un profesijām. Rīks ir veidots uz “Microsoft Office Excel” programmatūras bāzes. Katrai no iepriekšminētajām subjektu grupām ir izveidots atsevišķs “Microsoft Office Excel” dokuments, kas ir pielāgots katras subjektu grupas prasībām un apstākļiem.

2.2. Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīks ir organizēts anketas formā, kur katra atbilde uz jautājumu noved pie nākamā jautājuma, kas ir saistīts ar iepriekšējā jautājuma atbildi. Ir divu formātu jautājumi – jautājumi ar tikai vienu iespējamu atbildi, kas jāizvēlas no iepriekš definētiem atbilžu variantiem, un kontrolsaraksti, kuros jāatzīmē viena vai vairākas atbildes.

2.3. Rīkā iekļautie jautājumi ir sadalīti trīs daļās. Pirmās daļas jautājumi attiecas uz konkrēto darījumu, kurš tiek analizēts. Tajā sniegtās atbildes palīdz lietotājam noteikt vai ir nepieciešams veikt klienta identifikāciju un turpināt rīka izmantošanu, kā arī vai, balstoties uz sniegtajām atbildēm uz pirmajā daļā iekļautajiem jautājumiem, NILLTFNL subjekts ir tiesīgs veikt vienkāršoto klienta izpēti. Otrajā rīka daļā ir iekļauti jautājumi, kas ir saistīti ar pašu klientu, kas veic konkrēto darījumu, kā, piemēram, klienta tips, ar klientu saistītās valstis. Tajā tiek sniegtas atbildes uz jautājumiem, kas palīdz noteikt gadījumus, kad konkrētais NILLTFNL subjekts nav tiesīgs piemērot vienkāršoto klienta izpēti vai ir nepieciešams turpināt izmantot rīku, lai novērtētu darījumam vai klientam piemītošo noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku. Trešajā daļā lietotājs aizpilda kontrolsarakstu ar darījumam vai klientam piemītošajiem risku paaugstinošajiem faktoriem, kas nosaka to vai NILLTFNL subjekts ir tiesīgs piemērot vienkāršoto klienta izpēti, vai ir nepieciešama padziļinātāka klienta un darījuma izpēte.

2.4. Vienkāršotās klientu izpētes noteikšanas rīka izmantošana noved pie trīs iznākumiem, kas nosaka NILLTFNL subjekta tālāko rīcību. Pirmais iznākums ir gadījums, kad nav nepieciešama klienta identifikācija un nav jāveic klienta izpēte vispār. Šādos gadījumos NILLTFNL subjekti ir tiesīgi veikt konkrēto darījumu ar klientu, neveicot tā identifikāciju un izpēti. Otrais iznākums ir gadījums, kad vienkāršotā klienta izpēte ir nepieciešama, lai varētu veikt konkrēto darījumu vai uzsāktu darījuma attiecības ar klientu. Savukārt, trešais iznākums ir gadījums, kad NILLTFNL subjekts nav tiesīgs piemērot vienkāršoto klienta izpēti un ir nepieciešama padziļinātāka klienta izpēte pirms konkrētais darījums var tikt veikts vai darījuma attiecības ar klientu var tikt uzsāktas.